

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214202156
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8214202156.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., D. XXX/X, za účasti: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Lehnice č. 725, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Bratislave, Kutlíkova č. 17, IČO: 42185726 o zaplatenie 2.469,89 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/127/2014 - 61 zo dňa 3.2.2015 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e sa uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a Občianskym združením slovenských spotrebiteľov AZ.
- II. Stranám ani Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil, účastníkom náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ (ďalej len „združenie“) trovy konania vo výške 218,58 eur. Rozhodnutie o náhrade trov konania združeniu odôvodnil tým, že združenie má na náhradu trov konania právo za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupovalo. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.3.2012 sp.zn.7Co/34/2012, zo dňa 21.6.2013 sp.zn.14Co/11/2013, zo dňa 3.7.2013 sp.zn.3Co 57/2013, či Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9.8.2012, sp. zn. 15Co/169/2012 .

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca a to iba čo do výroku o priznaní trov právneho zastúpenia združeniu. Navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť tak, že združeniu nebude priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na neúčelnosť právneho zastúpenia a uviedol, že združenie musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou. Uviedol, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách združenia, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v znení účinnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

5. Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

6. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v znení účinnom do 31.12.2014, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

7. Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol správne o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a združením. Žalobca späťvzatím žaloby bez uvedenia dôvodu procesne zavinil zastavenie konania, z čoho vyplýva, že v konaní bol plne úspešný žalovaný, a teda aj združenie vystupujúce na jeho strane.

8. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. Právo na právne zastúpenie je garantované aj Ústavou SR, konkrétne článkom 47 ods. 2. Občianske združenie vystupujúce podľa predpisov účinných do 31.12.2014 (resp. do 30.06.2016) ako vedľajší účastník nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

9. Pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov je potrebné prihliadnuť na to, že združenie poskytlo žalovanému kvalifikovanú ochranu. Po vstupe do konania sa vo veci vyjadriť a vznieslo námietku premlčania, čo bol úkon nepochybne na prospech spotrebiteľa, a ak združenie vznieslo námietku premlčania, muselo byť s predmetom konania oboznámené.

10. Po tom, ako sa žalobca dozvedel o vstupe združenia do konania (žalobca prevzal oznámenie o vstupe združenia do konania dňa 3.10.2014) podaním zo dňa 27.10.2014 vzal žalobu v celom rozsahu späť. Úmyslom združenia pri vstupe do konania bolo dosiahnuť zamietnutie žaloby, resp. primäť žalobcu k jej späťvzatiu, čo sa mu napokon aj podarilo a preto v tomto smere bol vedľajší účastník plne úspešný.

11. Činnosť združenia bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu. Pokiaľ činnosť viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd z úradnej moci je povinný prihliadať existenciu premlčania či neprijateľných zmluvných podmienok.

12. Je pravdou, že vyjadrenie združenia bolo podané po späťvzatií žaloby, avšak združenie o späťvzatií žaloby vedomosť nemalo a vyjadrenie zaslalo súdu s cieľom brániť práva spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že zastavenie konania zavinil žalobca, je povinný znášať aj trovy vyjadrenia podaného po späťvzatií žaloby.

13. Záverom odvolací súd dodáva, že aktuálna právna úprava v Civilnom sporovom poriadku inštituovať vedľajšieho účasti síce nepozná, avšak občianske združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník v čase, keď mu to právna úprava umožňovala. Občianske združenie teda účinne vstúpilo do konania, oprávnené sa konania zúčastnilo a účelne vynaložilo trovy, na ktorých náhradu mu vznikol nárok a ktoré mu boli priznané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/181/2015 zo dňa 22.11.2016, podľa ktorého: „Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účasti - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účasti takéhoto subjektu účinnosťou C. s. p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princíпов právneho štátu“.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a združením ako správne v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a stranám, ani združeniu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanému ani združeniu žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princíпов CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu. Rozhodovanie

postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).